

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Petri Thyraei, E Societate Jesu Doctoris Theologi, Et In
Academia Herbipolensi Olim Professoris, Tractatvs De
Apparitionibvs Sacramentalibvs**

Thyraeus, Petrus

Dilingae, 1640

Capvt I. Sub quibus, & quot formarum generibus, sacramentalis sub
peregrinâ & inusitatâ specie, Apparitio obseruata sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64272](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64272)

P A R S II.

De re, siue materiâ harum Apparitionum.

Primam partem, quæ est de Apparitionibus Sacramentalibus sub peregrinâ & inusitatâ specie, absoluiimus. Secundâ iam, res quæ in Apparitionibus apparent, & in oculos incurrunt, discutiendæ sunt. Et principio quidem, quàm varia illæ sint, explicandum; deinde quidnam ipsæ sint, siue quid contineant, aperiendum. In illo minus est difficultatis propter ea, quæ allata sunt parte 1. cap. 1. In hoc plurimum, propter varias doctissimorum hominum sententias.

C A P V T I.

Sub quibus, & quot formarum generibus, Sacramentalis sub peregrinâ & inusitatâ specie, Apparitio obseruata sit.

Obseruata est sub specie Infantis.

Christi Crucifixi.

Christi venientis ad iudicium.

Faciei Christi.

Carnis humana.

Carnis cruentata.

Manus humana.

Carnis partim, partim panis.

Sanguinis separati.

Hostie cruentata.

Agni immaculati.

Fortè & aliarum rerum.

E 3

1. Rec

I. **R**epetenti historias rerum præteritarum, quæ Sacramentalis sub peregrinâ & inusitatâ specie Apparitionis, mentionem fecerunt, decem propemodum formæ, vel facies offeruntur: quibus Christus quodammodo apparuisse, & visus esse dici potest. Quarum quædam prorsus à Sacramentalibus sunt alienæ, quædam cum iis coniunctæ.

2. Prima omnium sit, quâ species Infantis, siue pueri est visa. Hanc Apparitionem Windekindus Saxonix Dux habuit, quando simulato habitu, curiosius Christianorum ritus, homo adhuc infidelis, in aulâ Caroli Magni voluit, perscrutari, quemadmodum dictum est n. 1. cap. 1. p. 1. Hæbreus item, qui turbæ fidelium se immiscuit tempore Basilij, explorare volens & ipse Christianorum mysteria, de quo ibid. n. 2. Tertio, rusticus, qui hostiam, quam accepit, in alvearia immisit, spe conseruandarum apum, de quo ib. n. 3. Quarto, ciuis Coloniensis, qui per vomitum hostiam reddidit, ib. n. 4. Quinto, Abbas senior, qui cum sacrificanti Sacerdoti adstaret, non panem sed puerum in altari conspexit, de quo ib. n. 7. Sexto, Presbyter Plegilus, postquam inusitatam hanc visionem, à Deo precibus magnis obtinisset, de quo ib. n. 8. Septimo, puer in Andegauensi ciuitate, cuius meminit Robertus de Monte, ad Chronicon Sigeberti. Nos eius mentionem fecimus ib. n. 10. Octauo, Godescalcus de Wolmenstein, de quo ibid. n. 16. qui ipso Natalis Domini die, dum sacrificium altaris Deo offerret, pulcherrimum Infantem conspexit.

3. Altera, quâ non infantis aut pueri, sed Crucifixi
Chri-

Christi, ad iudicium venientis, species & imago ostensa fuit. Meminit prioris Cæsarius, lib. 9. cap. 3. docetque Apparitionem hanc habuisse Adolphum quendam, licentioris vitæ Sacerdotem; dum malâ conscientiâ sacrificaturus altare accessisset, & sacrificij tempore, de veritate corporis & sanguinis Christi in Eucharistiâ, addubitaret. Vide p. 1. c. 1. n. 17. Eodem modo Caro in Crucifixi formâ inuenta est à sacrilego Sacerdote, qui sacram hostiam, quâ abuti cogitârat, sepeliuit, de quâ ibid. n. 17.

Porro posterioris, scilicet ad iudicium venientis, meminit Thomas Cantipratensis in historiâ, quæ Duaci in templo S. Amandi, circa venerabile Sacramentum accidit.

4. Tertia visa est, quâ non Infantis aut pueri, non etiam Crucifixi perfecta species visa est, sed faciei tantum Christi, & quidem nunc pueri, nunc adultæ ætatis. Huius unam exemplum reperio apud Thomam Cantipratensem, quod Duacensibus concessum est, in Ecclesiâ Canonicorum S. Amati; & notatum non à Canonicis solum, verum etiam frequentissimo populo, rei nouitate excitato: adeoque obseruatum & posteritati traditum, ab ipso Cantipratensi Thomâ, ex quo nos rem gestam descripsimus, l. c. n. 9.

5. Quarta est, quâ nihil hæcenus dictorum est obseruatum, inusitato tamen cum horrore caro exhibita est. Talis fuit primùm illa, quæ in vitâ Gregorij Magni describitur, & in gratiam incredulæ mulieris à Deo est concessa, & à pluribus obseruata, de quâ l. c. n. 5. Deinde alia, quam habuit Amalphitanus Sacerdos, & ipse de veritate Cor-
po-

poris Christi, in Sacramento Eucharistiæ addubitans, de quo, n. 14. Affert & huius quatuor Exempla Robertus de Monte, ad Chronicon Sigeberti, quorum superius mentio facta est, l. c. n. 18.

6. Quinto loco sit, quâ non nuda caro, sed caro nunc sanguine fluens, nunc sanguine madens ostensa est. Prioris horrendum, certissimumque exemplum refert Bozius in muliere, quæ hostiam sacratam prunis superposuit; quæ mox in carnem conuersa, tanto sanguine fluxit, ut prunas extinxerit. Posterioris Robertus de Monte, in aliâ muliere, quæ sacratam hostiam, cistæ incluserat, quam cum homo impurus aperiret, carnem sanguine manantem, non hostiam inuenit. Prius exemplum allatum est, n. 15 posterius, n. 18.

7. Dicitur quoque in manum conuersa Eucharistia, quod sexto loco sit dictum. Exemplum huius legere nondum licuit. Eius tamen Apparitionis meminerunt, qui de hoc Apparitionum genere scripserunt, Conimbricenses in cursu Philosophico.

8. Septima huius Apparitionis forma est, quâ partim caro obseruata est in Eucharistiæ Sacramento, partim panis species. Meminit huius Petrus Damianus, in tract. de Miraculis, docetque similem hostiam visam, quando altaris Sacramento, mulier per summum maleficium abuti voluit ad mariti sui à se alioquin alieni, amorem conciliandum. Exemplum paulo pluribus relatatum est superius, l. c. n. 18.

9. Octaua forma sit, quâ sanguis à Sacramentali specie fuit diuisus & separatus; ut primum fuit, qui circa
Annum

Annum Domini 1264. totam mappam (corporale vocamus) tinxit, de quo, n. 6. Ille deinde, quem calice vitreo exceperunt Iudæi manantem ex hostiâ, in quàm sacrilegè saucierunt pugionibus, de quo, n. 11. Et præterea ille, qui triplicem pannum vsque ad suppositam mensam penetravit, & ex hostiâ fluxit, quam petulanter in filia suæ nuptis confodit impius Eleazarus, de quo, n. 13. Deniq; ille, qui perterruit Sacerdotem impuræ vitæ, quando altari adstans, hostiam in partes sacrificantium more diuisit, de quo, n. 7.

10. Nona sit, quâ sanguinea signa in hostiâ sunt deprehensa. Deprehendit hæc de veritate Corporis Christi in Sacramento, hæsitans Abbas, de quo, n. 7. Deprehendit Iudæus, qui hostiam à Paulo Form emptam confodit in in Marchiâ Brandenburgensi, de quo, n. 10. Deprehenderunt Iudæi, quorum mentio fit n. 12. qui sedecim hostias Bruxellis, clam ex D. Catharinæ sacrâ æde furati sunt, & perfoderunt. *Huc quoq; pertinet hostia, quam Augusta asservari, diximus p. 1. c. 1. addit. n. 1. item particula in linteis Dorchorensibus, de quibus ib. n. 4.*

11. Denique præter iam dictas, species Agni etiam legitur exhibita, & quidem inter ipsum etiam sacrificium Missæ. Testatur hoc Cæsarius de Adolpho Sacerdote vitæ impuræ, & de veritate Christi corporis in Sacramento dubitante, cuius mentio facta, l. c. n. 17.

12. Atque his modis Apparitionem hanc Sacramentalem, sub peregrinâ & inusitatâ specie perfectam esse notauimus. An pluribus acciderit, quæri potest; accidisse vix dubium est; præsertim cum neque omnes, que

literis sunt commendatæ, à quoquam facile possint cognosci.

13. Verum quidquid de hoc sit, illud certissimum est, pluribus modis hanc Apparitionem contingere potuisse. Quemadmodum enim in aliis Apparitionibus tam personalibus, quam impersonalibus, Christus alias atque alias formas assumpsit: & quemadmodum homo factus, nunc sub infantis, nunc pueri, nunc adolescentis, nunc viri specie visus est; ita hic quâ voluit, potuit formâ apparere, & videri velle.

14. Discutiendum hoc loco esset, quæ harum formarum & modorum fuerint rationes, & cur has præ alijs assumere voluerit. Verùm quoniam hæc commodius explicabuntur, quando huius Apparitionis fines inquirentur: hic omittenda, & contenta harum formarum investiganda sunt.

CAPVT II.

Quodnam fuerit contentum specierum insolitarum, quæ in Eucharistia Sacramento acciderunt: Et in principio, An Christus, vel Christi caro, aut sanguis, illæ fuerint sub iis, quæ sint visa.

*Omnipotentia Dei fieri potest, ut appareat in Sacramento.
sub propria specie Christus, Quia non repugnat idem corpus
quemadmodum est in cælis, pluribus locis esse.
Eadens*